

ÜZÖTT VAD ÍGY - ÍGY ÉLTEM E FÖLDÖN

Üzött vad így - így éltem e földön,
Békjába zártan, bűneim között.
Üzött ember kit hajt a lázadás,
Kinek szívét rabolja a magány.

Szabadságot hirdettem,
de nem találtam,
Az igazságot nevettem
és kigúnyoltam.
Bűneimet szerettem és kívántam,
Hogy elpusztítsák az életem.

Hajszoltam örömet,
kergettem vágyakat.
Boldogságot kívántam,
Hogy értelmét megtaláljam,
Életem futó perceinek.

De sehol nem találtam,
Mi betölthetné a szívemet.
Ó Istenem, ha vagy
szólj most hozzám,
Adj nekem új életet.

Jézus, ha Te vagy az élet,
Költözz be szívembe.
Vedd el tőlem minden bűnömet.
Óóó...

Néz föl ember és lásd meg a fényt,
Mit az Úr áraszt feléd,
nézd szűnik a sötétség!
Jézus keresztyén még ott a szenvedés,
De Ő feltámadt érted,
hogy légy az Övé arra kér.

Az Úr elvette minden bűnömet,
Megszabadította a lelkemet.
Tiszta szívet teremtett bennem,
Hogy azzal Őt dicsérjem,
Szent nevét, mindörökké.

/ És árad a kegyelem felém,
Te eljöttél hozzám
És megszabadítottál, Uram!
Szívem csak Terád vár! /4x